

عنوان مقاله:

ارزیابی بوم شناختی خوریات استان هرمزگان (خورهای خمیر، تیاب و جگین) با استفاده از شاخص زیستی AMBI

محل انتشار:

مجله بوم شناسی آبزیان، دوره 7، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مسلم شریفی نیا - *Iranian National Institute for Oceanography and Atmospheric Science (INIOAS), Gulf of Oman and Indian Ocean Research Center, Marine Biology Division, P.O. Box 991617888, Chabahar, Iran*

محمدرضا طاهری زاده - *Department of Marine Biology, Faculty of Marine and Atmospheric Science and Technologies, Hormozgan University, Bandar Abbas, Iran*

جاوید ایمانیپور نمین - *Department of Fisheries, Faculty of Natural Resources, University of Guilan, Sowmehsara, Guilan, Iran*

احسان کامرانی - *Department of Fisheries, Faculty of Marine and Atmospheric Sciences and Technologies, University of Hormozgan, Bandar Abbas*

خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی وضعیت بوم شناختی و ارزیابی تاثیر فعالیت های انسانی بر خوریات خمیر، تیاب و جگین با استفاده از شاخص زیستی AMBI طی یک سال نمونه برداری صورت گرفت. در طول مدت زمان انجام این مطالعه ۱۶۵ آرایه بزرگ بی مهره کفزی شناسایی گردید، که شامل ۷ شاخه کرم های حلقوی (۶۵ آرایه)، نرم تنان (۶۵ آرایه)، بندپایان (۲۸ آرایه)، خارپوستان (۳ آرایه)، مرجانیان (۲ آرایه)، نمرته آ (۱ آرایه) و نماتودا (۱ آرایه) بودند. کرم های پرتار با فراوانی ۵۷/۳۷٪ از فراوانی کل، بیشترین تعداد گونه بزرگ بی مهرگان کفزی را به خود اختصاص دادند. میانگین شاخص AMBI در تمام فصول نمونه برداری از ۱۲/۱±۰۹/۰ (فصل بهار) تا ۸/۵±۱۵/۰ (فصل پاییز) متغیر بود. حداکثر مقادیر AMBI مربوط به ایستگاه ۶ (بهار: ۱۲/۴±۸۱/۰؛ تابستان: ۰۱/۵±۵۶/۰؛ پاییز: ۰۸/۵±۱۵/۰؛ زمستان: ۴۲/۴±۳۸/۰) و حداقل میزان آن در ایستگاه های ۷ (بهار: ۱۲/۱±۰۹/۰؛ تابستان: ۲۴/۱±۰۷/۰) و ۱ (پاییز: ۲۵/۱±۰۷/۰؛ زمستان: ۳۳/۱±۲۴/۰) مشاهده شد. نتایج حاصل از وضعیت بوم شناختی خوریات مورد مطالعه بر اساس شاخص AMBI نشان داد که خور خمیر در طول سال در طبقات "اندکی آلوده" تا "نسبتاً آلوده"، خور تیاب در طبقات "اندکی آلوده" تا "به شدت آلوده" و خور جگین در طبقه "اندکی آلوده" طبقه بندی شدند. نتایج نشان داد که شاخص AMBI شاخص مناسبی برای تفکیک نواحی با حداقل تاثیر فعالیت های انسانی از مناطق تحت تاثیر این فعالیت ها می باشد و می تواند به عنوان ابزار مدیریت قوی در برنامه های پایشی استفاده شود.

کلمات کلیدی:

Benthic invertebrates, Biotic index, Anthropogenic activities, Ecological groups, Persian Gulf, Oman Sea
بی مهرگان کفزی، شاخص زیستی، خلیج فارس، دریای عمان، گروه های بوم شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1883637>

